

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN
VOORZITTER VAN DE DERDE KAMER

ARREST

nr. S/2014/0023 van 28 januari 2014
in de zaak 1213/0775/SA/3/0734

In zake: mevrouw **Annita BUDO**, wonende te 3840 Borgloon, Tongersesteenweg 317 en waar woonplaats wordt gekozen

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
de heer Michel BELLIS
kantoor houdende te 3700 Tongeren, Arnoudstraat 1

verzoekende partij

tegen:

de deputatie van de provincieraad van **LIMBURG**

vertegenwoordigd door:
de heer Tom LOOSE

verwerende partij

*Tussenkomen
partijen:*

1. de heer **Willy DERMONT**
2. mevrouw **Christel BUTENEERS**,
beide wonende te 3840 Borgloon, Loonderweg 2 en waar woonplaats
wordt gekozen

3. de lv **LARKENS-JANSEN**

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Mario DEKETELAERE
kantoor houdende te 2000 Antwerpen, Meir 24
waar woonplaats wordt gekozen

I. VOORWERP VAN DE VORDERING

De verzoekende partij vordert met een aangetekende brief van 22 augustus 2013 de schorsing van de tenuitvoerlegging en de vernietiging van de beslissing van de deputatie van de provincieraad van Limburg van 10 juli 2013.

De deputatie heeft het administratief beroep van de verzoekende partij en andere derden, waaronder ook de eerste en de tweede tussenkomen partij, tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de stad Borgloon van 26 maart 2013 verworpen.

De deputatie heeft aan de derde tussenkomen partij onder voorwaarden een stedenbouwkundige vergunning verleend voor het bouwen van een zeugenstal.

De bestreden beslissing heeft betrekking op het perceel gelegen te 3840 Borgloon, Tongersesteenweg 310 en met als kadastrale omschrijving afdeling 6, sectie B, nummer 106H.

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De verwerende partij heeft een nota betreffende de vordering tot schorsing ingediend en heeft een afschrift van het administratief dossier neergelegd. De repliek van de tussenkomende partijen betreffende de vordering tot schorsing is vervat in hun verzoekschriften tot tussenkomst.

De partijen zijn opgeroepen voor de openbare zitting van 17 december 2013, waar de vordering tot schorsing werd behandeld.

Kamervoorzitter Filip VAN ACKER heeft verslag uitgebracht.

De heer Michel BELLIS die verschijnen voor de verzoekende partij, en mevrouw Annita BUDO in persoon, de heer Tom LOOSE die verschijnt voor de verwerende partij, de heer Willy DERMONT en mevrouw Christel BUTENEERS die verschijnen als eerste en tweede tussenkomende partij en advocaat Mario DEKETELAERE die verschijnt voor de derde tussenkomende partij, zijn gehoord.

Titel IV, hoofdstuk VIII van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) betreffende de Raad voor Vergunningsbetwistingen en het Besluit van de Vlaamse Regering van 13 juli 2012 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vergunningsbetwistingen (Procedurebesluit) zijn toegepast.

III. TUSSENKOMST

1.

De heer Willy DERMONT en mevrouw Christel BUTENEERS verzoeken met een aangetekende brief van 25 september 2013 om in het geding te mogen tussenkomen.

De voorzitter van de derde kamer heeft met een beschikking van 4 november 2013 de tussenkomende partijen toegelaten om tussen te komen in de debatten betreffende de vordering tot schorsing en vernietiging.

Een uitspraak over de ontvankelijkheid van de tussenkomst is evenwel slechts aan de orde wanneer de voorwaarden om de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing te bevelen, zijn vervuld. Zoals hierna zal blijken, is dit niet het geval.

2.

De Iv LARKENS-JANSEN verzoekt met een aangetekende brief van 21 oktober 2013 om in het geding te mogen tussenkomen.

De voorzitter van de derde kamer heeft met een beschikking van 4 november 2013 de tussenkomende partij toegelaten om tussen te komen in de debatten betreffende de vordering tot schorsing en vernietiging.

Een uitspraak over de ontvankelijkheid van de tussenkomst is evenwel slechts aan de orde wanneer de voorwaarden om de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing te bevelen, zijn vervuld. Zoals hierna zal blijken, is dit niet het geval.

IV. FEITEN

De verwerende partij verleent op 1 februari 2005 een milieuvergunning aan de derde tussenkomende partij voor het exploiteren van een varkensbedrijf op de kadastrale percelen nummers 104E, 101L en 106H. Zij neemt op 6 december 2012 akte van de verandering van de milieuvergunning door wijzigingen en uitbreidingen, zodat in totaal 1.114 (in de plaats van 1.146) varkens zullen gehouden worden, waarvan 252 (en niet meer 164) zeugen, 1 beer en 861 (in de plaats van 981) vleesvarkens.

Op 29 januari 2013 (datum van de verklaring van volledigheid) dient de derde tussenkomende partij bij het college van burgemeester en schepenen van de stad Borgloon een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor *“het bouwen van een zeugenstal”*.

Het perceel is volgens de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 5 april 1977 vastgestelde gewestplan ‘St. Truiden-Tongeren’ gelegen in agrarisch gebied.

Het perceel is niet gelegen in een gebied waarvoor een goedgekeurd bijzonder plan van aanleg of ruimtelijk uitvoeringsplan geldt, noch binnen de omschrijving van een behoorlijk vergunde, niet-vervallen verkaveling.

Naar aanleiding van het openbaar onderzoek, georganiseerd van 5 februari 2013 tot en met 7 maart 2013, wordt één collectief bezwaarschrift ingediend, ondertekend door onder meer de verzoekende partij en de eerste tussenkomende partij.

Het Agentschap Wegen en Verkeer brengt op 5 februari 2013 een gunstig advies uit.

Het departement Landbouw en Visserij, afdeling Duurzame Landbouwonwikkeling, brengt op 7 februari 2013 een gunstig advies uit.

De milieudienst van de stad Borgloon brengt op 13 februari 2013 een gunstig advies uit.

De gemeentelijke stedenbouwkundige ambtenaar brengt op 13 februari 2013 een voorwaardelijk gunstig advies uit.

Het college van burgemeester en schepenen van de stad Borgloon verleent op 26 maart 2013 onder voorwaarden een stedenbouwkundige vergunning aan de derde tussenkomende partij en motiveert zijn beslissing als volgt:

“ ...

Overwegende dat cf. de vigerende wetgeving de agrarische gebieden onder andere bestemd zijn voor gebouwen voor intensieve veeteelt; dat deze slechts mogen opgericht worden op ten minste 300 m van een woongebied of op ten minste 100 m van een woonuitbreidingsgebied; dat deze regel niet geldt aangezien het hier woongebied met landelijk karakter betreft; dat deze afstand van 300 en 100 m eveneens niet geldt in geval van uitbreiding van een bestaand bedrijf;

Overwegende dat de constructies passen in het kader van de verdere ontwikkeling en verbetering van het bestaande volwaardige landbouwbedrijf; dat de uitbreiding bouwtechnisch overeenstemt met wat voor de opgegeven bestemming en gebruik gangbaar is;

Overwegende dat er voor het overdekt terras aan de woning geen stedenbouwkundige vergunning werd afgeleverd; dat als voorwaarde zal worden opgelegd dat voor deze constructie een regularisatieaanvraag dient ingediend te worden;

Overwegende dat de samenhang van het erf voldoende gevrijwaard blijft en dat het bijkomend ruimtebeslag aanvaardbaar is;

Overwegende de integratie van de varkensstal in het landschap; dat deze wordt omgeven door bestaande groenaanplanting zijnde laagstam fruitbomen en beukenhaag;

Overwegende dat de bepalingen uit de milieuvergunning steeds nauwkeurig dienen nageleefd te worden;

...

Het college van burgemeester en schepenen geeft de voorwaardelijk vergunning af aan de aanvrager, die ertoe verplicht is:

1° het college van burgemeester en schepenen per aangetekende brief op de hoogte te brengen van het begin van de werkzaamheden of handelingen waarvoor vergunning is verleend, ten minste acht dagen voor de aanvatting van die werkzaamheden of handelingen;

2° de volgende voorwaarden nauwkeurig na te leven:

Er dient een regularisatieaanvraag voor het overdekt terras aan de woning ingediend te worden.

Voorwaarden volgend uit de watertoets:

- Voor de bronbemalingen moet worden voldaan aan de Vlarem reglementering (melding of vergunningsplicht, naargelang de ligging en het debiet per dag).***
- de lozing van het bemalingswater dient te gebeuren overeenkomstig art. 6.2.2.1.2 § 5 van Vlarem II;***
- de ondergrondse constructie dient te worden uitgevoerd als volledig waterdichte kuip en zonder kunstmatig drainagesysteem.***

3° lijnrichtingsvergunning te bekomen van ~~ons bestuur~~ - de afdeling Wegen Limburg,

- inrit- of toegang dermate aan te leggen, zodat bestaande palen, verkeerstekens, kasten van nutsmaatschappijen e.d. geen hinder vormen. Eventuele verplaatsingen zijn ten laste van de bouwheer.*
- aanwezige stoepen in hun bestaande toestand te bewaren;*
aanwezige hoogstambomen te bewaren. Hoogstambomen mogen enkel gerooid worden indien dit strikt noodzakelijk is voor het optrekken van de woning en binnen een straal van 10m van de woning, of deze die hinderlijk zijn voor de aanleg van opritten naar de woning. De te rooien hoogstambomen dienen aangegeven te zijn op de bouwplannen.

° het besluit van de Vlaamse regering van 1 oktober 2004 houdende vaststelling van een gewestelijke stedenbouwkundige verordening inzake hemelwaterputten, infiltratie-voorzieningen, buffervoorzieningen en gescheiden lozing van afvalwater en hemelwater, na te leven.

...”

De verzoekende partij tekent samen met andere derden, waaronder ook de eerste en de tweede tussenkomende partij, tegen deze beslissing op 24 april 2013 administratief beroep aan bij de verwerende partij.

De provinciale stedenbouwkundige ambtenaar adviseert in zijn verslag van 14 juni 2013 om dit beroep niet in te willigen en een stedenbouwkundige vergunning te verlenen onder die voorwaarden die het college van burgemeester en schepenen eraan gekoppeld heeft.

Na de hoorzitting van 18 juni 2013 beslist de verwerende partij op 10 juli 2013 om het beroep niet in te willigen en een stedenbouwkundige vergunning te verlenen onder de voorwaarden van het college van burgemeester en schepenen. De verwerende partij motiveert haar beslissing als volgt:

“ ...

Overwegende dat de oorspronkelijke hoeve met twee woongelegenheden, aanhorigheden en varkensstallen, de twee vrijstaande varkensstallen en de vier silo's opgenomen zijn in de vergunning van 18 juni 2008 (stedenbouwkundige vergunning voor de regularisatie van de uitbreiding van de woning en het zwembad); dat deze op het inplantingsplan aangeduide constructies en bestemmingen als vergund dienen beschouwd te worden;

dat daarenboven overeenkomstig artikel 2, §1, 4° van het besluit van de Vlaamse Regering van 14 april 2000 tot bepaling van de vergunningsplichtige functiewijzigingen voor het geheel of gedeeltelijk wijzigingen van het gebruik van de bestaande stallen binnen de functiecategorie 'landbouw in de ruime zin' geen stedenbouwkundige vergunning vereist is;

dat voor uitgevoerde stabiliteitswerken aan zijgevels, achtergevel en daken van de bestaande stallen (vernieuwen dak, interne aanpassingswerken aan bestaande stallen, ...) geen stedenbouwkundige vergunning vereist is, dat overeenkomstig artikels 2 en 3 van het besluit van de Vlaamse Regering van 16 juli 2010 betreffende de meldingsplichtige handelingen voor deze handelingen de vergunningsplicht vervangen is door een verplichte melding;

Overwegende dat overeenkomstig artikel 5 (4° punt) van het Besluit van de Vlaamse Regering van 16 juli 2010 er geen stedenbouwkundige vergunning nodig is voor het plaatsen van het krengenhuisje in agrarisch gebied;

Overwegende dat de overdekking van het terras bij de woning zonder vergunning werd opgericht;

Overwegende dat bij besluit van de deputatie van 1 februari 2005 (gewijzigd bij besluit van deputatie van 6 december 2012) aan LV Arkens-Jansen een milieuvergunning voor een termijn van 20 jaar werd verleend voor het exploiteren van een varkensbedrijf op de kadastrale percelen van en te Borgloon, afdeling 6, sectie B, nrs. 104E, 101L en 106H; dat in de vergunningsbeslissing voor het wijzigen van de milieuvergunning gelet werd op het gunstig advies dd. 31 oktober 2012 van het college van burgemeester en schepenen van Borgloon inzake het stedenbouwkundig aspect;

dat er in de milieuvergunning geen melding gemaakt wordt van voorwaarden die om milieutechnische reden op te nemen zijn in de stedenbouwkundige vergunning;

Overwegende dat Borgloon in het ruimtelijk structuurplan Vlaanderen aangeduid is als een gemeente in het buitengebied; dat in het buitengebied het beleid gericht is op het behoud, het herstel, de ontwikkeling en het verweven van landbouw en natuur;

Overwegende dat het bedrijfserf bestaat uit de aan de Tongersesteenweg gelegen historische vierkantshoeve (twee bedrijfswoningen en nog steeds in gebruik zijnde stallen) en dat de varkensstallen aansluitend op deze vierkantshoeve zijn ingeplant;

Overwegende dat het erf beeldbepalend is in het straatbeeld (Tongersesteenweg) en het agrarisch gebied (komende van Bommershoven via de Wilderstraat); dat de bestaande site zich goed integreert in het omgevende agrarische landschap door de volumeopbouw (hogere historische vierkantshoeve en lagere varkensstallen) en door de aangeplante beukenhaag;

Overwegende dat rechts aan de Tongersesteenweg de vierkantshoeve paalt aan een

zonevreemde woning met bijgebouw (in gebruik als krantenwinkel); dat links aan de Tongersesteenweg, deels binnen een straal van 200 meter, een landelijk woonlint ligt; dat dit landelijk woonlint zich ten opzichte van het bedrijf in de hoofdwindrichting bevindt; dat de landelijke woonkern Bommershoven op circa 200 meter van het erf ligt;

Overwegende dat de aanvraag strekt tot het bekomen van een vergunning voor het uitbreiden van de bestaande bedrijfsgebouwen met een zeugenstal en een mestvaalt op een doorlopende mestkelder; dat de constructie van 20m67 op 38m50 een nokhoogte heeft van 5m40;

Overwegende dat de zeugenstal met aansluitende mestvaalt aansluitend op en op 2m35 van de bestaande bedrijfsgebouwen wordt ingeplant;

Overwegende dat rond het bedrijfserf een beukenhaag wordt voorzien; dat tussen het erf en het akkerland (hoek Wilderstraat/Tongersesteenweg) twee rijen laagstamfruitbomen worden aangeplant;

Overwegende dat de geplande stal ingeplant wordt in agrarisch gebied op circa 60 meter van het landelijk woonlint en de aanpalende zonevreemde woning aan de Tongersesteenweg;

dat artikel 11 van het inrichtingsbesluit bepaald dat gebouwen bestemd voor intensieve veeteelt slechts ingeplant mogen worden op 300m van een woongebied en 100m van een woonuitbreidingsgebied;

dat deze afstandsregels niet gelden ten aanzien van woongebied met landelijk karakter en niet gelden in geval van uitbreiding van bestaande bedrijven; dat in de woongebieden met een landelijk karakter de hinder die ontstaat door het geëigend gebruik van het agrarische bestemmingszone voor zover er voldaan wordt aan de opgelegde milieuvoorwaarden, als normale hinder dient beschouwd te worden, ook voor het in de hoofdwindrichting gelegen landelijke woonlint;

dat ook de in de milieuvergunning opgenomen afstandsbepaling van 200m niet geldt ten aanzien van een woongebied met een landelijk karakter en bedrijven die voor minder dan 100% worden uitgebreid, zie VLAREM II, artikel 3.2.2.2 'verandering aan bestaande inrichting' en artikel 5.9.4.4 'verbods- en afstandsregels';

dat de zeugenstal gebouwd wordt in functie van de reorganisatie van het bestaande bedrijf;

dat de afdeling Milieuvergunningen van oordeel is dat door de gedeeltelijke omvorming van vleesvarkens naar zeugen en het verplaatsen van zeugen naar een ammoniak-emmissiearme stal een positieve impact zal hebben op het milieu en de omgeving waardoor de hindergevoeligheid van het gehele varkensentiteit minder ver uitstrekt; dat de geplande reorganisatie niet van die aard is dat ze een overdreven bijkomen risico voor de mens of een aantasting van het leefmilieu inhoudt of de bestaande hinder vergroot mits strikte naleving van en milieuvergunningsvoorwaarden opgelegd in de milieuvergunningsbesluiten van de deputatie en de van toepassing zijnde voorwaarden uit het VlareM; dat de geplande zeugenstal bijgevolg als functioneel inpasbaar in de landelijke omgeving dient beoordeeld te worden.

Overwegende dat de geplande zeugenstal ontsloten wordt via de bestaande bedrijfssite;

dat het bestaande bedrijf gelegen is aan de Tongersesteenweg;

dat de Tongerstesteenweg een gewestweg is (N79 Sint-Truiden – Maastricht);

dat er geen bijkomende mobiliteitsimpact te verwachten is door de inplanting van de zeugenstal aansluitend bij het aan een gewestweg gelegen bestaand bedrijf;

Overwegende dat de geplande zeugenstal uitgevoerd wordt in dezelfde materialen en met dezelfde kroonlijst- en nokhoogte als de bestaande stallen; dat de nieuwe stal samen met de bestaand bedrijfsgebouwen een samenhangend bedrijfserf vormt dat qua schaal (circa zelfde volume als bestaande vrijstaande varkensstal tegen rechterperceelsgrens) en visueel-vormelijk (zelfde vormgeving en materiaalgebruik als

bestaande stallen) past in de landelijke omgeving;

Overwegende dat uit het landbouwadvies blijkt dat het bijkomende ruimtegebruik voor het oprichten van een bijkomende zeugenstal in functie moderne bedrijfsvoering verantwoord is;

dat vanaf 1 januari 2013 de verstrengde minimale oppervlaktenormen voor het houden van varkens overeenkomst het KB van 15 mei 2003 van toepassing zijn op alle exploitaties;

Overwegende dat de aanvraag de toetsing doorstaat aan alle relevante stedenbouwkundige beoordelingselementen zoals opgenomen artikel 4.3.1 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening;

dat alle adviezen gunstig zijn waaruit blijkt dat er geen strijdigheid is van het aangevraagde met de direct werkende normen uit andere beleidsvelden; dat de aanvraag verenigbaar is met een goede ruimtelijke ordening;

Overwegende dat de tijdens het openbaar onderzoek en in het beroepsschrift geuite bezwaren als volgt te weerleggen zijn:

Overwegende dat volgens de beroepers de stallen afwijkend van de vergunde toestand ingeplant werden en de stal als niet vergund dient beschouwd te worden;

dat het bij voorliggende aanvraag gevoegde inplantingsplan overeenstemt met het vergunde inplantingsplan (vergunning van 18 juni 2008); dat uit vergelijking met de orthofoto op schaal 1/500 blijkt dat de gebouwen wel degelijk ingeplant zijn zoals weergegeven op deze plannen;

dat de bezwaren met betrekking tot de afwijkende inplanting ongegrond zijn;

Overwegende dat volgens de beroepers er bouw misdrijven op het perceel van de aanvrager zijn;

dat de bestaande stallen en de vier silo's vergund zijn; dat het krenghuisje en de gebruikswijziging van de stallen van de oorspronkelijke vierkantshoeve niet vergunningsplichtig zijn;

dat de eventuele vergunningsplichtige niet-vergunde constructies bij de woning (overdekking terras van woning huisnr. 310) en de niet vergunde afbraakwerken (kapel) ruimtelijk en functioneel geen betrekking hebben op onderhavige aanvraag; dat de deputatie een beslissing moet nemen over voorliggende aanvraag voor het uitbreiden van de landbouwbedrijfsgebouwen; dat de bezwaren met betrekking tot hoger vermelde handelingen niet relevant zijn voor de beoordeling van voorliggende aanvraag en bijgevolg ruimtelijk ongegrond; dat de voor de inplanting van de voedersilo's steeds een regumarisatieaanvraag kan worden ingediend;

Overwegende dat volgens de beroepers de aanvraag onontvankelijk diende verklaard te worden omdat de bij de aanvraag gevoegde foto's niet recent zijn en de plannen onvolledig;

dat uit plaatsbezoek blijkt dat de staat van het goed en de omgeving op de foto's grotendeels overeenstemmen met de huidige toestand; dat het ontbreken op de foto's van de overdekking van het terras bij de woning niet relevant is voor de beoordeling van voorliggende aanvraag;

Overwegende dat volgens de beroepers de plannen onvolledig zijn met betrekking tot de mestvaalt;

dat de mestvaalt voldoende nauwkeurig werd weergegeven op het kelderplan + rioleringsplan en doorsnede X-X' om een nauwkeurige beoordeling toe te laten;

Overwegende dat volgens de beroepers het rioleringsplan onvolledig is omdat het herbruik niet duidelijk is ingetekend; dat de aanvraagplannen duidelijk de vereiste regenwaterput met een buffercapaciteit van 60.720 liter en pompinstallatie voor herbruik

vermelden;

dat de aanvraagplannen een nauwkeurige toetsing aan de beginselen en doelstellingen van het integraal waterbeleid toelaten; dat er duidelijk geen bijkomende vuilwaterafvoer wordt voorzien; dat herbruikt regenwater in de zeugenstal afgevoerd kan worden naar de mestputten of rechtstreeks naar de akkers;

dat de bezwaren met betrekking tot de onontvankelijkheid van het dossier niet gegrond zijn;

Overwegende dat volgens de beroepers bijkomende stallingsruimte onverantwoord is en de oude stallen afgebroken dienen te worden; dat uit het gunstig landbouwadvis de noodzaak blijkt aan bijkomende stallingsruimte; dat het bezwaar met betrekking tot de overdreven oppervlakte aan stallingsruimte ongegrond zijn;

Overwegende dat volgens de beroepers het vergunnen van de mestvaalt niet te verantwoorden is omdat de opslag van vaste mest niet werd opgenomen in de milieuvergunning;

dat de opslag van 250m³ vaste mest in de milieuvergunning opgenomen is onder rubriek 25.2.c.1°; dat de opslagcapaciteit in de nieuwe mestvaalt beperkt is tot circa 92m³ (22m x 3m50 x 1m20);

dat de noodzaak van de geplande mestvaalt voldoende blijkt uit het gunstig landbouwadvis; dat het bezwaar waarin gesteld wordt dat de opslagplaats voor vaste mest niet te verantwoorden is, ongegrond is;

Overwegende dat volgens de beroepers de constructie niet voldoet aan de voorschriften van het Vlare; dat uit het bezwaarschrift blijkt dat de voorschriften van het Vlare tot doel hebben de afspoeling van het drein- en regenwater naar het grondwater te verhinderen;

dat de mestvaalt volledig gelegen is op de voorziene doorlopende ondergrondse mestkelder; dat tussen de voorzijde van de mestvaalt en de regenwaterput een afstand van 8 meter boven de ondergrondse mestkelder is, waardoor verhinderd wordt dat het drein- en regenwater zal afspoelen in het grondwater;

dat de vergunning door het schepencollege voorwaardelijk werd verleend o.a. onder de voorwaarde dat de ondergrondse constructie (mestkelder) dient te worden uitgevoerd als volledige waterdichte kuip en zonder kunstmatig drainagesysteem zodat ook verhinderd wordt dat de opgevangen drein- en regenwater via de mestkelder kan infiltreren in het grondwater;

dat het bezwaar met betrekking tot het mogelijk afvloeien van drein- en regenwater naar het grondwater ongegrond is;

Overwegende dat het in het beroepschrift vermelde aspecten met betrekking tot het eventueel lozen van ongezuiverd bedrijfswater (na herbruik van hemelwater), de eventuele maatregelen ter voorkoming van geurhinder door emissie in de huidige stallen en het feit dat de Raad van State eind 2012 het beroep tegen de weigering voor het uitbreiden van de milieuvergunning verworpen heeft, milieuaspecten zijn; dat milieuaspecten beoordeeld dienen te worden in het kader van de milieuvergunning; dat ze geen grond vormen waarop voorliggende stedenbouwkundige vergunning geweigerd kan worden;

Overwegende dat het beroep van Annita Budo namens de buurtbewoners niet wordt ingewilligd;

dat de beslissing van het college van burgemeester en schepenen wordt bevestigd;

...

Dit is de bestreden beslissing.

Volgens de verzoekende partij werd op 16 augustus 2013 een aanvang genomen met de grondwerken. De werken werden vervolgens gedwongen stilgelegd. De eerste en de tweede

tussenkomen de partij bevestigen dit. Zij stellen verder nog dat de exploitant nadien de werken terug is opgestart en voegen foto's van het grondverzet bij (stuk 6) om dit te staven.

V. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

De verwerende partij noch de tussenkomen de partijen betwisten de ontvankelijkheid van de voorliggende vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging en tot vernietiging van de bestreden beslissing. Het ontbreken van excepties ontslaat de Raad niet van de plicht om de ontvankelijkheid van een beroep ambtshalve te onderzoeken. De Raad is echter van oordeel dat vermeld onderzoek slechts aan de orde is wanneer de voorwaarden om de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing te bevelen, zijn vervuld. Zoals hierna zal blijken, is dit niet het geval.

VI. ONDERZOEK VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

Luidens artikel 4.8.18, §2, eerste lid VCRO kan de Raad de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing enkel bevelen als de onmiddellijke tenuitvoerlegging van die beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokken en als de verzoekende partij(en) ernstige middelen aanvoert(en) die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden.

A. Moeilijk te herstellen ernstig nadeel

Standpunt van de partijen

1.

De verzoekende partij omschrijft het moeilijk te herstellen ernstig nadeel dat zij meent te lijden als volgt:

“ ...

Een onmiddellijke tenuitvoerlegging van de beslissing van de Deputatie zou onherstelbare schade aanrichten in het landschap en bij de bouw van een nieuwe stal is het nadien moeilijk, gezien de noodzakelijke investeringen, om een herstel van het oorspronkelijke landschap te bekomen. Zeker omdat de exploitant reeds vroegtijdig startte met de werken zonder dat de bekendmakingstermijn zoals bepaald in art. 4.7.19 van de VCRO gerespecteerd werd.

Bovendien kan de bouw van een nieuwe zeugenstal zonder afbraak van de bestaande 'lege' stallen tot gevolg hebben dat de exploitant een bijkomende aanvraag kan indienen tot een uitbreiding van de bestaande milieuvergunning voor de plaatsing van extra varkens.

Het departement Landbouw en Visserij geeft immers in het advies dd. 7.2.2013 aan dat er een herlocalisatie dient te gebeuren van het varkensbedrijf van Heers omdat daar verouderde stallen zijn en men daar met dezelfde problemen met de omwonenden kampt als in Borgloon. Er is daar eveneens ook een weigering uitgesproken door de Raad van State voor een uitbreiding van het bestaande varkensbedrijf. Doch een schuur van 1850-1874 in Borgloon is ook een oud gebouw voldoet eveneens niet aan de hedendaagse welzijn- en milieuvoorschriften als men daar varkensstallen in maakt zonder de noodzakelijke afzuigingen.

Op 6 december 2012 werd er reeds een omzetting van de milieuvergunning bij de provincie Limburg verkregen van 981 vleesvarkens naar 861 vleesvarkens en van 164 zeugen naar 252 zeugen waardoor men de exploitatie heeft omgevormd van 1146 varkens naar 1114 varkens. Dus een vermindering van het aantal dieren en toch wil men een extra stal bouwen.

Men haalt in de bouwvergunning aan dat het bouwen van deze extra zeugenstal noodzakelijk is voor de huisvesting van de zeugen die meer ruimte zouden nodig hebben. Waar huisvest men dan deze zeugen nu, want de milieuvergunning werd reeds gewijzigd en is dus vanaf 6 december 2012 van toepassing. Dus men huisvest al ruim acht maanden de dieren in de bestaande stallingen dus waarom is de bouw van een nieuwe bijkomende stal dan zo noodzakelijk?

Men kan de bestaande stallingen toch ook ombouwen naar deze hervormde bedrijvigheid en voorzien van de noodzakelijke afzuigingen conform de Vlaremwetgeving. Of als er een nieuwe ammoniak-emissiearme zou gebouwd worden, kan men de verouderde 'leegstaande' stallingen toch ook afbreken waardoor er meer openheid gecreëerd wordt in het landschap en er hierdoor een extra groenbuffering kan voorzien worden.

...

2.

De verwerende partij antwoordt hierop als volgt:

“ ...

2. Aangaande het opgeworpen 'ernstig nadeel'

Eerstens moet worden vastgesteld dat de uiteenzetting van verzoekster waarbij gewag wordt gemaakt van 'onherstelbare schade die wordt aangericht in het landschap' en 'de mogelijkheid van de exploitant om een bijkomende aanvraag in te dienen tot uitbreiding van de bestaande milieuvergunning voor de plaatsing van extra varkens' onvoldoende concreet en precies aangeven op welke wijze dan wel in welke mate dit voor verzoekster als ernstige nadelen in aanmerking kunnen worden genomen.

Verzoekster blijft in gebreke om toe te lichten waaruit de beweerde 'onherstelbare schade' als nadeel precies bestaat en dit bovendien voor haar persoonlijk (zie verder). Ook voor wat betreft de mogelijkheid van de exploitant om een bijkomende aanvraag tot uitbreiding van de bestaande milieuvergunning te vragen blijft verzoekster in gebreke toe te lichten op welke wijze en in welke mate dit voor haar persoonlijk nadelen met zich brengt, laat staan dat dit voor haar zou kunnen worden beschouwd als een 'ernstig' nadeel.

...

Tweedens moet worden vastgesteld dat ook het persoonlijk karakter van de ingeroepen nadelen niet wordt toegelicht en derhalve ontbreekt, minstens niet wordt aangetoond.

De verzoekende partij geeft immers geen concrete en precieze gegevens aan met betrekking tot de ernst, de aard en de omvang van de ingeroepen nadelen, voor haar persoonlijk, waardoor het vereiste persoonlijk karakter van de ingeroepen nadelen ontbreekt, minstens niet (afdoende) wordt aangetoond (Arrest nr. S/2013/99 van 30 april 2013 in de zaak 1112/157/SA/3/125 ; Arrest nr. S/2013/83 van 23 april 2013 in de zaak 2010/671/SA/1/622).

Derdens schiet de verzoekende partij eveneens tekort voor wat betreft de bewijsvoering van de aangehaalde nadelen.

De verzoekende partij verwijst in haar uiteenzetting niet naar enig concreet bewijsstuk op grond waarvan de ernst van het nadeel, en bij uitbreiding het moeilijk te herstellen karakter van het ingeroepen nadeel concreet ten opzichte van de verzoekende partij kan worden beoordeeld. Het komt niet aan ons college noch aan de Raad toe om het administratief dossier ambtshalve te onderzoeken in de veronderstelling dat uit de stukken ervan de ernst en het moeilijk te herstellen karakter zouden kunnen worden afgeleid (Arrest nr. S/2012/49 van 12 december 2012 in de zaak 1112/13/SA/3/49).

De aangevoerde nadelen moeten dan ook louter als 'hypothetisch' worden beschouwd.

Vierdens moet voor wat betreft de mogelijkheid tot uitbreiding van de bestaande milieuvergunning als nadeel niet alleen worden opgemerkt dat het hier louter gaat om een zuiver hypothetisch nadeel, maar dat dergelijk nadeel bovendien niet zijn (rechtstreekse) oorsprong vindt in de tenuitvoerlegging van het bestreden besluit.

Vijfdes moet bijkomend erop worden gewezen dat het voorwerp van de aanvraag is gelegen in agrarijsch gebied waarbij er derhalve rekening moet worden gehouden met hinder die inherent is aan een dergelijke bestemming. Van de verzoekende partij mag dan ook een grotere tolerantie worden verwacht ten'aanzien van agrarische activiteiten.

Verzoekster toont niet, minstens niet concreet aan dat de normale mate van hinder in het agrarische gebied wordt overschreden (Arrest nr. S/2013/98 van 30 april 2013 in de zaak 2010/604/SA/3/562).

Zesdes moet volledigheidshalve erop worden gewezen dat de duur van de annulatieperiode geen potentieel nadeel is dat uit de bestreden beslissing voortvloeit en derhalve ook niet als ernstig nadeel kan worden beschouwd (Arrest nr. S/2013/135 van 28 mei 2013 in de zaak 1011/398/SA/1/337).

Om die redenen moeten de nadelen als ongegrond worden afgewezen.

3 Aangaande het voorgehouden moeilijk te herstellen karakter van het nadeel

Teneinde het 'moeilijk te herstellen' karakter van de ingeroepen nadelen te motiveren werpt de verzoekende partij op dat een herstel van het oorspronkelijke landschap moeilijk is gelet op 'de noodzakelijke investeringen die hiervoor nodig zullen zijn zeker nu de exploitant voor het verstrijken van de bekendmakingstermijn vroegtijdig is gestart met de uitvoering van de werken'.

Eerstens is deze loutere stelling zonder verdere concrete omschrijving of toelichting en zonder enig bewijsstuk ter staving, niet voldoende om het moeilijk te herstellen karakter aannemelijk te maken.

Bij gebrek aan bijkomende gegevens, waarbij de Raad alleen rekening kan houden met hetgeen in het verzoekschrift wordt aangevoerd en met de bij dat verzoekschrift gevoegde documenten, zijn de ingeroepen nadelen dan ook niet ernstig en niet moeilijk te herstellen (Arrest nr. S/2012/131 van 18 juni 2012 in de zaak 2010/233/SA/1/216).

Verzoeker licht overigens ook niet toe in welke mate concreet de vroegtijdige aanvang van de uitvoering van de werken nl. voor de in artikel 4.7.23 § 5 VCRO bepaalde termijn, bijdraagt tot het 'moeilijk te herstellen' karakter van de beweerde nadelen.

Tweedens moet erop worden gewezen dat een financieel nadeel op zich niet kan beschouwd worden als een moeilijk te herstellen (ernstig) nadeel omdat een financieel nadeel principieel herstelbaar is (Arrest nr. S/2013/137 van 28 mei 2013 in de zaak 1011/472/SA/1/401).

In dit verband moet bijkomend erop worden gewezen dat conform de vaststaande rechtspraak van de Raad de loutere omstandigheid dat de bestreden beslissing kan worden uitgevoerd op zich geen moeilijk te herstellen ernstig nadeel impliceert (Arrest nr. S/2013/91 van 23 april 2013 in de zaak 1112/835/SA/3/746).

...

3.

De derde tussenkomende partij voegt hieraan nog het volgende toe:

“ ...

Ingevolge het ontbreken van nadere gegevens is het door verzoekende partij ingeroepen nadeel dan ook niet, minstens onvoldoende, ernstig.

Overigens moet nog rekening worden gehouden met de vaststelling dat de woning van verzoekende partij zich bevindt in een landelijk woonlint, zodat van verzoekende partij aldus een normale mate van toeleraantie dient te worden verwacht, gelet op het feit dat de inrichting van tussenkomende partij en de door de bestreden beslissing vergunde handelingen zich situeren in het agrarisch gebied.

...”

Beoordeling door de Raad

1.

In de memorie van toelichting wijst de decreetgever erop dat het begrip ‘moeilijk te herstellen ernstig nadeel’ eveneens wordt gehanteerd binnen het schorsingscontentieux van de Raad van State en dat vermeld begrip, voor wat de mogelijkheid tot schorsing in procedures voor de Raad voor Vergunningsbetwistingen betreft, in diezelfde zin mag worden begrepen (*Parl. St. VI. Parl.*, 2008-2009, nr. 2011/1, p. 222, nr. 627). Opdat de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing door de Raad zou kunnen bevolen worden, moet de verzoekende partij doen blijken van een ernstig nadeel dat moeilijk te herstellen en bovendien persoonlijk is.

De verzoekende partij dient aan de hand van concrete en precieze gegevens aan te duiden waaruit enerzijds de ernst van het persoonlijke nadeel bestaat dat zij ondergaat of dreigt te ondergaan, wat inhoudt dat concrete en precieze aanduidingen moeten worden verschaft over de aard en de omvang van het nadeel dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de aangevochten beslissing kan berokkenen, en waaruit anderzijds het moeilijk te herstellen karakter van het nadeel blijkt.

Het moeilijk te herstellen ernstig nadeel, zoals vervat in artikel 4.8.18, §2, eerste lid VCRO, kan dan ook niet, minstens niet zonder meer, gelijkgeschakeld worden met de in artikel 4.8.11, §1, eerste lid, 3° VCRO bedoelde “rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen” die de verzoekende partij kan ondervinden ingevolge een vergunningsbeslissing en die de verzoekende partij desgevallend het rechtens vereiste belang bij de procedure verschaft. Bij de beoordeling

van de ernst en het moeilijk te herstellen karakter van de ingeroepen nadelen kan de Raad bovendien alleen rekening houden met wat in dat verband in het verzoekschrift werd aangevoerd en met de bij dat verzoekschrift gevoegde stukken.

2.

Als moeilijk te herstellen ernstige nadeel dat zij met voorliggende vordering wenst te voorkomen, wijst de verzoekende partij op onherstelbare schade aan het landschap, gekoppeld aan de vraag naar de noodzaak van de extra stal.

De verzoekende partij begrijpt het nut van de extra stal niet aangezien naar aanleiding van de milieuvergunning van 6 december 2012 het aantal dieren werd afgebouwd en meent dat het de voorkeur verdient om hetzij de bestaande 'lege' stallen om te bouwen en van de noodzakelijke afzuiging te voorzien om aan de hedendaagse welzijn- en milieuvoorschriften te voldoen, hetzij toch voor de bouw van een nieuwe ammoniakemissiearme stal te opteren maar dan middels afbraak van de bestaande stallen zodat er in het landschap meer openheid en een extra groenbuffer kan komen.

De verzoekende partij wijst ook op de omstandigheid dat, met een besluit van de verwerende partij van 14 mei 2009 in het kader van de milieuvergunning voor het verder exploiteren en veranderen van de varkenshouderij, werd geoordeeld dat er (zonder uitbreiding) sprake is van geurhinder die, nog volgens de verzoekende partij, door een uitbreiding nog zal toenemen.

3.

De Raad stelt vast dat het door de verzoekende partij ingeroepen nadeel in hoofdzaak betrekking heeft op milieutechnische aspecten van de exploitatie van de stal. De Raad is bijgevolg van oordeel dat het ingeroepen nadeel niet zozeer lijkt voort te vloeien, minstens niet rechtstreeks, uit de tenuitvoerlegging van de thans bestreden beslissing maar wel uit de niet door de verzoekende partij aangevochten milieuvergunning van 6 december 2012 waarin wordt gesteld dat de strikte naleving van de opgelegde voorwaarden, moet volstaan om geen (verdere) aantasting van het leefmilieu te veroorzaken.

In zoverre de verzoekende partij in de omschrijving van het moeilijk te herstellen ernstig nadeel respectievelijk de wenselijkheid van de kwestieuze stal in vraag stelt, dan wel, minstens indirect de wettigheid van de bestreden beslissing lijkt te viseren, merkt de Raad op niet bevoegd te zijn om de opportuniteit van de bestreden beslissing te beoordelen en dat de eventuele onwettigheid van de bestreden beslissing een discussie over de grond van de zaak betreft en op zich bijgevolg geen nadeel voor de verzoekende partij oplevert dat de voor de schorsing vereiste graad van ernst vertoont.

Evenmin kan de omstandigheid dat de stal in afwijking van de middels de bestreden beslissing vergunde plannen zou worden uitgevoerd, niet zonder meer aangemerkt worden als een ernstig nadeel dat tevens moeilijk te herstellen is. De VCRO voorziet overigens in specifieke sancties en maatregelen om het uitvoeren van werken in strijd met de stedenbouwkundige vergunning te beteugelen. De vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van bestreden beslissing kan hiertoe niet oneigenlijk worden aangewend.

4.

Er is dan ook niet voldaan aan de in artikel 4.8.18, §2, eerste lid VCRO gestelde voorwaarde dat een bestreden vergunningsbeslissing slechts geschorst kan worden ter voorkoming van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel. Deze vaststelling volstaat om de vordering af te wijzen.

B. Ernstige middelen

Aangezien in het vorige onderdeel wordt vastgesteld dat de verzoekende partij niet voldoende aantoont dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing haar een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen, is een onderzoek naar de ernst van de middelen niet aan de orde.

OM DEZE REDENEN BESLIST DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. De Raad verwierpt de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing.
2. De zaak wordt voor de behandeling van de vordering tot vernietiging verwezen naar de eerste kamer, voorgezeten door de heer Eddy STORMS.
3. Het oorspronkelijke rolnummer wordt voor de behandeling van de vordering tot vernietiging gewijzigd in het rolnummer 1213/0775/SA/1/0734.
4. De uitspraak over de kosten wordt uitgesteld tot de beslissing over de vordering tot vernietiging.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting op 28 januari 2014, door de Raad voor Vergunningsbetwistingen, derde kamer, samengesteld uit:

Filip VAN ACKER, voorzitter van de derde kamer,
 met bijstand van

Hildegard PETTENS, toegevoegd griffier.

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de derde kamer,

Hildegard PETTENS

Filip VAN ACKER